

Finanspolitikken er sikret, regeringens økonomiske politik er sikret, og som jeg sagde i starten, er de fingeraftryk, som vi gennem positive forhandlinger med SF og Enhedslisten har fået med, ikke i mindste måde noget, regeringen vil beklage. Dem er vi glade for, men vi er især glade for, at vi i løbet af forhandlingerne har kunnet sikre os en finansiering af det, så vi, samtidig med at vi fik disse ting ind, også kan levere en finanslov og en samlet offentlig økonomi, hvor der bliver overskud på de offentlige finanser.

Der er så blevet spurgt om, hvordan 1997 ser ud. Jeg kan kun sige for regeringens vedkommende, at vi ingen planer eller specielle appeller har til enkelte partier, for det tror jeg såmænd ikke på den store virkning af, men vi har et uforandret ønske om, at i det lovgivningsarbejde, der skal udfolde sig i 1997, vil alle deltage konstruktivt, sådan at lovgivningsarbejdet kommer til at afspejle den realitet, at vi plejer at kunne klare de fleste store sager med brede flertal, og hvis ikke der går valgkamp i utide eller smålig partitaktik i det, kan vi også klare brede løsninger.

Så jeg vil sådan set kun slutte af med at opfordre også de partier, der måske ikke har været helt i arbejdsrummet her på det sidste, til at finde arbejdstøjet frem i det nye år. Vi, der tager ansvaret i denne omgang, har etableret et solidt fundament. Resultaterne vil være indeholdt i den finanslov, der vedtages lige om lidt.

Pia Gjellerup (S):

Der er sagt mange ting over de sidste 2 dages debat om tredjebehandlingen af finansloven, og nogle har måske også undret sig over, hvorfor der er blevet sagt så meget. Jeg har tidligere i dag været inde på, at det er sjældent, at vi i de senere år har haft lejlighed til at debattere Venstres og nu også De Konservatives politiske hensigter og forslag i en sammenhæng.

Det er relativt sjældent, at der kommer forslag her i salen fra dem, og når der kommer forslag her i salen, er det spredt fægtning, og når der kommer oversigter over den samlede politik, er det gerne i sommerperioder, så de ikke kommer ind i salen til en mere konkret behandling. De forslag, der så ligger i salen, har ofte ikke relation til finansloven, eller også har finansloven ikke relation til dem.

En lille oversigt over, hvilke forslag Venstre og De Konservative har fremsat om økonomiske forhold, vil vise, at der mangler en del i forhold

til de forslag, som Venstre og De Konservative stiller til finansloven. Man kan så undre sig over, at de opgiver deres aktiviteter så hurtigt, når de nu har gjort sig den ulejlighed endda at stille konkrete forslag i salen.

Men det har været en kærkommen lejlighed for os, og jeg tror for mange andre at se, hvad det er for i hvert fald brudstykker af en politik, som Venstre og De Konservative gerne ville føre, når de så forfærdelig gerne vil skifte deres titler ud fra at være tidligere regeringspartier til at blive regeringspartier.

Derfor har det været interessant at høre, hvad Venstre og De Konservative siger, og så sætte det i relation til, hvad Venstre og De Konservative gør. De siger bl.a. – det har også optrådt mange gange i denne her debat – at det skal kunne betale sig at arbejde. Et fremragende slogan! Som en anden taler også sagde, er der jo næppe nogen, der vil stemme imod det her i salen.

Hvad har Venstre og De Konservative så af forslag, der overhovedet hører til i den boldgade, som kan bevirke, at det skal kunne betale sig at arbejde? Intet andet end at vi kan finde forslag, hvorefter det skal kunne betale sig at trække penge ud af virksomhederne, og det gør det i hvert fald vanskeligere at få et arbejde.

Så siger Venstre og De Konservative: Der er brug for reformer. Og hvad er det så, vi ser? Ja, arbejdsmarkedet skal lægge ryg til nogle panikforslag om straf på uddannelsesaktiviteter inden for arbejdsmarkedsområdet, en vanskeliggørelse af dygtiggørelsen for dem, der bliver ramt af ledighed, og der er ikke nogen som helst opfølgning på andre konti i forhold til, hvad man så gør med dem, man således har ladet panikreformer gå ud over. Hvilke følgeudgifter er der til aktivering? Hvilke forpligtelser vil man ikke mere leve op til? Det er der ingen svar på fra Venstres og De Konservatives side. Ja, der er brug for reformer, kan man sige, men vi kan ikke se, at de kommer fra Venstre og De Konservative.

Der er for mange på overførselsindkomst, siger de. Med de forslag, Venstre og De Konservative gerne har villet gennemføre, vil i hvert fald tusindvis af mennesker komme ud i arbejdsløshed. Så hvis man er enig i det synspunkt, at der er for mange mennesker på overførselsindkomst, skal man i hvert fald ikke læne sig op ad, at Venstre og De Konservative vil gøre noget andet.